

ת"פ 49830/10/18 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו רטיוש

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 49830-10-18 מדינת ישראל נ' אבו רטיוש

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
מחמד אבו רטיוש

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גדליהו

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם - עו"ד עדן כוכבי

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בביצוע עבירות של איסור עיסוק בעבודת גפ"מ - עבירות לפי סעיפים 2(א), 2(ב), 3(א)(1), 3(א)(2), 3(א)(3), 3(ב)(1) ו- 3(ג) בתקנות הגז (בטיחות ורישוי) (רישוי העוסקים בעבודות גפ"מ), התשס"ו-2006 (להלן: "תקנות הגז"), עם סעיפים 9, 25(ב), 26 ו-27 בחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989 (להלן: "חוק הגז"), וסעיף 61(א)(2) בחוק העונשין, התשל"ז-1977. (ריבוי עבירות).

עוד הורשע הנאשם בביצוע עבירות של עיסוק כספק גז - לפי סעיפים 4, 6, 7, 8 ו-10 בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הבטחת ההספקה של גפ"מ), התשמ"ט-1989 (להלן: "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים") יחד עם סעיפים 9, 25(ב), 26 ו-27 בחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989 (להלן: "חוק הגז"), וסעיף 61(א)(2) בחוק העונשין, התשל"ז-1977. (ריבוי עבירות)

2. על פי עובדות כתב האישום, בשנת 2017 הנאשם עבד בחברת גז "גז השלום" כספק גז ללקוחות פרטיים בשדרות. הנאשם סיפק מיכלי גז ללקוחות פרטיים ללא רישיון לביצוע עבודות בגז בפרט לביצוע עבודות התקנה ולביצוע בדיקה תקנית לאחר ההתקנה. הנאשם היה מגיע לעיר שדרות עם בלוני גז, צופר ברחובות העיר כדי להודיע על בואו ומחליף בלוני גז לכל דורש, או לכאלו שתיאמו עימו מראש. באותן נסיבות, במהלך שנת 2017 התקין בשמונה בתים בשדרות, פעמים רבות, מיכלי גז מלאי גפ"מ, במערכות שבהם כבר חובר מיכל גז, וזאת ללא ניתוק מיכל הגז טרם ההתקנה וללא ביצוע בדיקה תקנית. והכל ללא רישיון לביצוע עבודות גז וללא הסמכה מתאימה.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם נשוי ואב לשתי בנות, אשתו בהריון. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד. בעל תעודת בגרות מלאה. מנהל אורח חיים נורמטיבי, בעל מערכת ערכים תקינה ושומרת חוק ביסודה. תומך באשתו על רק מצבה הרפואי הקשה. הנאשם נעדר עבר פלילי, בעת ביצוע העבירות לא הפנים את חומרתן, אולם ערך חשבון נפש, כיום מבין את חומרת הדברים. לאחר ביצוע העבירות למד את המקצוע ומזה מספר שנים הוא טכנאי גז מורשה. הנאשם צבר חובות בשל מעצרו בתיק זה ולצורך מימון הוצאותיו המשפטיות. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי היה גורם מרתיע וסייע בהפקת לקחים.

שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 220 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים. לדבריו מתחם העונש ההולם נע בין צו של"צ ברף תחתון ועד מאסר שירות בעבודות ברף העליון וכן קנס גבוה. ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שירות המבחן ועתר להטיל על הנאשם מאסר לא ארוך לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה קנס משמעותי והתחייבות. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה התומכת בטיעונו. לדבריו, ככל שבית המשפט יסתפק בענישה בדמות של"צ חלף מאסר, אזי ביקש שלא להסתפק בהמלצת שירות המבחן אלא להטיל לפחות 300 שעות של"צ

5. ב"כ הנאשם ציין שהנאשם הודה בהזדמנות ראשונה, חסך זמן שיפוטי, לאחר ביצוע העבירות למד את המקצוע וכיום הוא טכנאי גז מוסמך. ב"כ הנאשם ביקש לבטל את הרשעת הנאשם, ולהסתפק בענישה חינוכית בדמות של"צ, תוך שהפנה להמלצת שירות המבחן בתסקירו. לדבריו הרשעה עלולה לפגוע ביכולתו להתפרנס, בפרט שחלק מעבודתו כטכנאי גז היא מול מוסדות ציבוריים. לדבריו הנאשם אב ל-2 קטינות, נורמטיבי, נפגע כלכלית בשל ההליך המשפטי. ככל שלא תבוטל ההרשעה ביקש לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם בעניין הקנס.

6. הנאשם בדבריו האחרונים הביע חרטה וציין כי ניהול ההליך הקשה על חייו ולמרות זאת בחר ללמוד ולקבל תעודה כחוק.

דין והכרעה

עונש אחד לכל העבירות

7. הנאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות.

יודגש כי בפסיקה נקבע כי כל מילוי, או הספקה של כל מיכל גז היא עבירה בפני עצמה, ואם מולאו, סופקו או הוחזקו מספר מיכלי גז עסקיני בריבוי עבירות ולא בעבירה אחת מרובת פריטים. ראו בעניין זה דברי בית המשפט המחוזי בע"פ (חיפה) 25432-04-13 אובק גז בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל(29.9.13):

"לטעמי פרשנות לפיה ניתן לראות בעבירה בה הורשעו המערערים כעבירה אחת רבת פריטים מרוקנת מתוכן את תכלית החקיקה והופכת את העבירה לעבירה כלכלית כזו שששתלם לבצעה. בכך חותרת הפרשנות הרואה במעשה מסוג זה שבפנינו כעבירה אחת רבת פריטים תחת תכליתה של הוראת החוק הבאה, בראש ובראשונה, להוות מנגנון אסדרה..."

8. עם זאת, מעיון בפסיקת בתי המשפט ניתן ללמוד כי במרבית המקרים, כשנאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות מאותו הסוג, נקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות ונגזר עונש כולל לכל העבירות. ריבוי העבירות נלקח בחשבון עת נשקלת חומרת הנסיבות.

המאשימה עצמה בטיעוניה לא ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם לכל עבירה בנפרד, ולא עתרה לענישה מצטברת בגין כל עבירה, אלא עתרה למתחם עונש הולם אחד ולענישה אחת אשר תכלול את כלל העבירות שבכתב האישום.

9. לאור כל האמור, בהתאם להוראת סעיף 40ג(א) לחוק העונשין התשל"ז 1977, בשים לב בעבירות בעלות אופי דומה, בשים לב לפסיקה הנוהגת ולעמדת הצדדים, יקבע מתחם עונש הולם אחד הכולל את כל העבירות המפורטות בכתב האישום.

מתחם העונש ההולם

10. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם הם: שלום הציבור ובטחונו ובעיקר שלומם וביטחונם של צרכני הגז ושל המשתמשים בדרך החשופים להובלת גז שלא כדין.

ביחס לחומרת העבירות ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 8446/15 גיל אקנין נ' מדינת ישראל (14.12.2015):

"ביחס לפוטנציאל הסיכון הגלום בביצוע עבודות גפ"מ על ידי מי שלא הוכשר והורשה לעסוק בכך, נכתבו, בין היתר, הדברים הבאים, שהוזכרו בפסק-דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד ולא מיותר להביאם שוב כאן (הגם שהם נאמרו בנסיבות שאינן זהות לנסיבות המקרה שבפני):

"אף שבעבר המדיניות היתה מקלה, עקב אירועים טרגיים שאירעו בשנים האחרונות בהם אירעו התפוצצויות בבתי מגורים ובכלי רכב, וקופחו חיים של אזרחים תמימים, שונתה מדיניות האכיפה והמדיניות העונשית. התופעה החמורה של עיסוק פיראטי בגז הפכה לתופעה חמורה והמחיר המשולם בגינה הוא בחיי אדם. אין ספק כי המדיניות שהיתה קיימת בעבר לא היה בה משום הרתעה ולא היה בה ליתן ביטוי לערכים המוגנים. הערך החברתי המוגן הראשון במעלה הינו שמירה על בטחון הציבור, שלומו ובריאותו, כלומר שיקולי בטיחות וקדושת החיים..." (ראו: ת"פ (שלום קריית גת) 60838-01-13 מדינת ישראל נ' אלטורי (9.2.2015)).

וכן:

"המתחם העונשי ההולם אמור לקחת בחשבון את הצורך להרתיע אחרים העוסקים בתחום זה, למנוע מאנשים ליצור מצבי סיכון תוך העדפת האינטרס הפרטי על אינטרס הכלל, למנוע מאנשים לחסוך בעלויות הדרושות כדי לעמוד בתקנות בטיחות מינימליות, ולהעביר מסר חד וברור כי מי שמזלזל בחיי אדם לא תהיה התחשבות בו" (ראו: ת"פ (שלום קריית גת) 39924-02-14 מדינת ישראל נ' גבור (19.3.2015))."

ראו גם רע"פ 5798/16 יובל עובדיה נ' מדינת ישראל (27.6.16):

"יובהר כבר עתה, כי גפ"מ - שכינויו בשפת היום-יום הוא "גז בישול" - הוא חומר המאפיין בהתלקחות, וכאשר תכונה זו יוצאת מכלל שליטה, קיימת סכנת התפוצצות. בשל מאפיינים אלו, נקבעו, בין היתר, חובת רישיון לעוסקים בגפ"מ בחוק הגז, והוראות בדבר אופן האחסנה והטיפול בו בצו הגז (בטיחות ורישוי) (בטיחות ההחסנה של מיכלים ומיכלי מחנאות במחסן גפ"מ ומחסן עזר), התשנ"ב-1992".

11. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** אינה ברף הגבוה, שכן על אף הסיכון שיצר הנאשם בהתנהגותו, האירוע הסתיים ללא נפגעים בגוף או ברכוש.

12. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שהנאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות. בכתב האישום כאמור פורטו 8 צרכנים שונים אשר קיבלו שירות מהנאשם שלא כדין מספר רב של פעמים. נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו במסגרת חברה בה עבד הנאשם. נתתי דעתי לחלקו של הנאשם בפרשה כפי שעולה מכתב האישום. נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו בשנת 2017.

13. מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי במקרים דומים הוטלו על הנאשמים עונשים אשר לעתים לא כוללים מאסר, גם לא מאסר מותנה, ועד מספר חודשי מאסר וענישה נלווית. ראו למשל

רעפ 5798/16 יובל עובדיה נ' מדינת ישראל (27.6.16): המבקש הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של שימוש פחזני בחומר דליק וניהול עסק ללא רישיון - המבקש החזיק במכולה ובמחסן פיראטי שהקים ובמכולה 53 מיכלי גז במשקל 48 ק"ג ו- 15 מיכלים במשקל 12 ק"ג וכן משאבה פיראטית מאולתרת. למבקש הרשעה קודמת בעבירות דומות. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר וגזר על המבקש 5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 7941/15 מוחמד גבור ואח' נ' מדינת ישראל (10.2.2016): מבקש 1 הורשע על פי הודאתו במספר אישומים. באישום הראשון הורשע החזקת 75 מיכלי גפ"מ גדולים ו- 54 מיכלי גפ"מ קטנים, והחזקת 7 מיכלי גפ"מ גדולים פיראטיים במשאית וולבו- עבירות של שימוש פחזני בחומר דליק, באישום השני הורשע בעבירה של ניהול העסק ללא רישיון במשך כ-6 שנים ובאישום השלישי הורשע בסיוע לבנו בהחזקת 133 מיכלי גפ"מ קטנים ו- 34 מיכלי גפ"מ גדולים במחסן והחזקת משקל ומתקן למילוי גז, וכן סיוע להחזיק במשאית סגורה 103 מיכלי גפ"מ קטנים ו- 18 מיכלי גפ"מ גדולים-עבירות של סיוע לשימוש פחזני באש ואיסור עיסוק ללא רישיון. נקבע כי המתחם לכל אירוע של שימוש פחזני באש נע בין 6-12 חודשים. על המבקש הוטלו, 5 חודשם מאסר בגין האישום הראשון, 3 חודשי מאסר בגין האישום השנה ו- 3 חודשי מאסר בגין האישום השלישי, חלקם בחופף כך שסך הכל ירצה 10 חודשי מאסר, קנס בסך 10,000 ש"ח וכן ענישה נלווית. מבקש 2- הורשע בעבירות של החזקת 133 מיכלי גפ"מ קטנים ו- 34 מיכלי גפ"מ גדולים וכן משקל ומתקן למילוי גז, ובתוך משאית סגורה, החזקה של 103 מיכלי גפ"מ קטנים ו- 13 גדולים, שימוש פחזני באש ואיסור עיסוק ללא רישיון וכן עבירה של הפרת הוראה חוקית ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר, קנס בסך 8000 ₪ וענישה נלווית. ערעור המבקשים נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

עפ (י-ם) 1110-01-19 מדינת ישראל נ' חיים לביא (23.6.19): המשיב הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של הוצאת מיכל גפ"מ מישראל (12 מיכלים), ניסיון להכנסת מיכל גפ"מ לישראל (11 מיכלים), איסור עיסוק והפעלת מחסן. בית משפט קמא ביטל את ההרשעה והטיל על המשיב 300 שעות של"צ. ערעור המדינה התקבל, ובית המשפט המחוזי הרשיע את המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום אך לא התערב ברכיבי גזר הדין והם נותרו על כנם.

ע"פ (חיפה) 58726-07-18 החברה האמריקאית ישראלית לגז בע"מ נ' מדינת ישראל (14.11.18): המערערת הורשעה לאחר שמיעת ראיות באספקת גז שלא על פי התקן בניגוד לסעיף 8א(א) לחוק הגז, ובעבירה של התקנה או הפעלה שלא בהתאם לדרישות התקן בניגוד לסעיף 17א(א)(2) לחוק התקנים ובעבירה של אי ביצוע בדיקה תקופתית למתקן. במקרה זה אירעה דליפת גז מהמתקן. המערערת נדונה לקנס כספי בסך 15,000 ₪, ולהתחייבות בגובה 50,000 ₪. הערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין נדחה.

עפג (י-ם) 12244-12-17 , 49132-12-17 עידן גבאי נ' מדינת ישראל (19.6.18): המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע 4 עבירות של אספקת גז ללא רישיון, הוצאת מכלי גפ"מ מחוץ למדינה, 4 עבירות של הכנסת מכלים שמולאו מחוץ לארץ אל המדינה (43 מיכלים), 5 עבירות של אחסון מכלים ריקים ללא היתר והובלה ו- 5 עבירות של שיווק מיכלים של ספק אחר. המערער נדון לחודשיים מאסר בפועל, 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 7,500 ₪. בנוסף, חולטו מיכלי הגז ושני כלי רכב. שני הצדדים ערערו על גזר הדין. בית המשפט המחוזי העמיד את גובה על הקנס על סך 15,000 ₪, יתר רכיבי גזר הדין ללא שינוי.

עפ"ג (י-ם) 28326-07-11 גז אלאסדקא' בע"מ נ' מדינת ישראל (28.11.11): המערערים הורשעו בהובלת ושיווק מיכלי גז ב-11 מועדים שונים (1254 ק"ג גפ"מ). בית משפט קמא הטיל קנס בסך 110,000 ₪ על החברה וקנס בסך 55,000 ₪ על הבעלים והתחייבות. הוגשו ערעור וערעור שכנגד. הערעורים נדחו.

ע"פ (חיפה) 25432-04-13 אובק גז בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (29.9.13): המערערים (חברה בעלת רישיון לספק גז ומנהלה) הורשעו ב-104 עבירות של מילוי 104 מכלי גז של ספק גז אחר והובלתם על המערערת נגזר קנס בסך 50,000 ₪ ועל המערער נגזרו קנס בסך 50,000 ₪ ומאסר על תנאי. המערערים ערערו על הכרעת הדין ועל גזר הדין. בית המשפט המחוזי קבע כי כל מילוי של מיכל וכל הובלה מהווה נפרדת ואין עסקינן בעבירה אחת מרובת פריטים, ואולם בנסיבות המיוחדות שפורטו בפסק הדין, במקרה הספציפי הנ"ל התייחס בית המשפט לאירוע כאל עבירה אחת וגזר את העונש המירבי בין עבירה אחת קרי 2,800 ש"ח אך לא התערב ברכיב המאסר המותנה.

ת"פ (חיפה) 61832-05-20 **מדינת ישראל נ' מ.ח. סחר ושירותי גז בע"מ ואח'** (23.6.21): נאשמים 3 ו-4 הם מפצי גז עצמאיים של נאשמת 1. נאשם 3 הורשע בהחסנת 32 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג במחסן שבחצר ביתו והפעלת מחסן ללא רישיון. נאשם 4 הורשע בהחזקת 21 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג ו-4 מיכלים במשקל 48 ק"ג בחצר ביתו והפעלת מחסן ללא רישיון. נאשם 2 מנהלה של נאשמת 1. הצדדים הגיעו להסדר טיעון ובית המשפט אימץ ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים ודן את הנאשמים לקנס (14,000 ₪, 18,000 ₪, 21,000 ₪), מאסר על תנאי והתחייבות.

ת"פ (בית שמש) 46634-08-18 מדינת ישראל נ' שר שלום בע"מ ואח' (1.6.20): הנאשמת הורשעה

במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של אחסון 648 מכלי גז מחנאות במחסן, ללא היתר. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם כולל קנס שנע בין 5,000-25,000 ₪, התחייבות ולעתים גם מאסר על תנאי וגזר על הנאשמת קנס בסך 8,000 ₪ והתחייבות בסך 20,000 ₪.

· ת"פ (פתח תקוה) 45295-05-18 **מדינת ישראל נ' חאג יחיא עימאד** (25.6.19): הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של אחסנת מכלים ללא אישור - 50 מכלים במשקל 12 ק"ג מיכל אחד במשקל 48 ק"ג ו-19 מכלי מחנאות. הצדדים הסכימו כי יוטל על הנאשם עונש בדמות קנס בלבד, אך היו חלוקים בגובה הקנס. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין 8,000 ל-30,000 ₪ והשית על הנאשם קנס בסך 11,000 ₪ והתחייבות בסך 30,000 ₪.

· ת"פ (י-ם) 44768-12-18 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (6.10.19): הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של הפעלת מחסן עזר ללא אישור - במחסן שבבית מגוריו נמצאו 12 מיכלים במשקל 12 ק"ג כל אחד. בית המשפט גזר על הנאשם קנס בסך 1,000 ₪, מאסר על תנאי והתחייבות בסך 5,000 ₪.

· ת"פ (חיפה) 57776-02-17 **מדינת ישראל נ' יודקוביץ ואח'** (26.9.18): הנאשמים נתפסו כשברכבם 38 מיכלים של 12 ק"ג ו-2 מיכלים במשקל 48 ק"ג, הנאשמים ביצעו עבירות של עיסוק כספק גז ללא רישיון, הובלה, הולכה, החסנה, מילוי ומכירה של מכלי גז של ספק אחר. הנאשם מכרו לאחת המשפחות מיכל גז במחיר 130 ₪. בית המשפט נמנע מהרשעת הנאשמים והושתו על כל אחד מהם 100 שעות של"צ והתחייבות בסך 5,000 ₪.

· ת"פ (רחובות) 9122-09-16 **מדינת ישראל נ' דרייר ואח'** (20.12.16): החסנת 14 מיכלי גז במשקל 5 ק"ג ללא אישור וביצוע עבודות גז ללא אישור. 3 נאשמים לא הורשעו והוטלה עליהם התחייבות. 2 נאשמים הורשעו ונדונו לקנס בסך 4,000 ₪ כל אחד, והתחייבות בסך 5,000 ₪.

· ת"פ (ב"ש) 14885-05-16 **מדינת ישראל נ' אלסראיעה** (19.1.17): הנאשם הורשע בעיסוק בעבודות גפ"מ ללא רישיון או הסמכה כנדרש, מכירה על ידי ספק ללא אישור, סיוע להקמת מחסן עזר של גז שלא כדין ועיסוק במכלים עם סימונים זרים שלא כדין. הנאשם עבד בחברה במסגרתה פעל לאספקת חיבור גז ללקוחות פרטיים ללא עריכת בדיקת בטיחות כנדרש ואיסוף מכלי גז זרים (של חברה אחרת) מלקוחות וזאת שלא בהתאם לנהלים. באחד הימים הוא יצא עם אדם נוסף עם משאית ועליה עשרות מכלי גז ללא טכנאי מלווה והם סיפקו את הגז ללקוחות ללא בדיקה, ללא חוזה וללא שהם מוודאים שיתקיימו תנאי הבטיחות לפי הדין. הם גם קיבלו מאותם לקוחות מכלים זרים והובילו אותם שלא כדין ובכך גם למעשה הובילו את המכלים הזרים שלא בהתאם לתנאים הקבועים בדין. נדון בהתאם להסדר שהציגו הצדדים לקנס בסך 10,000 ₪ ו-3 חודשי מאסר מותנה.

· ת"פ (ת"א) 39057-03-15 **מדינת ישראל נ' פאדי אבו עביד** (14.7.15): הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, בביצוע אספקת והובלת גז ללא רישיון או הסמכה. ברכבו נמצאו 6 מכלי גז מלאים במשקל 12 ק"ג, בניגוד לסעיף 3(ב)(1) לתקנות הגז ולסעיפים 9 ו-25(ב) לחוק הגז. בית המשפט הטיל על הנאשם קנס בסך 1,500 ₪, 3 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות בסך 2,500 ₪.

ת"פ (י-ם) 34390-01-18 **מדינת ישראל נ' אוהב ציון בע"מ ועידן קמפינג סוכנויות בע"מ**
(10/11/19). הנאשמות עסקו בגז ללא היתר, מכרו שני עסקים שונים מעל 200 מיכלי גז מחנאות ללא היתר, והחזיקו במכולה ובכל רכב 17,167 מיכלי גז מחנאות. בית משפט קמא אימץ את הסדר הטיעון, נאשמת 1 נדונה ללא הרשעה להתחייבות בסך 60,000 ₪. נאשמת 2 הורשעה ונדונה לקנס בסך 30,000 ₪ והתחייבות בסך 60,000 ₪.

ראו גם ת"פ 14919-05-16 (באר שבע) **מדינת ישראל נ' חורה גז בע"מ ואח'** (15.11.18); תפ (ק"ג) 39924-02-14 מדינת ישראל נ' מוחמד גבור (19.3.15); ת"פ (חיפה) 31030-09-14 **מדינת ישראל נ' פז גז** (11.3.15).

למקרים חמורים יותר שגרמו לשריפות ופגיעות גוף ראו רע"פ 5333/18 יוסף נחום נ' מדינת ישראל (25.7.18).

14. באשר לגובה הקנס. עסקינן בעבירות אשר נעברו ממניע כלכלי וישנה חשיבות לענישה כלכלית מרתיעה. גובה הקנס מושפע מהיקף העבירות. עם זאת, ובהתאם להוראת סעיף 40 ח לחוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם.

15. לאור כל האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם בנסיבות שבפני נע מענישה שאינה כולל מאסר ועד 6 חודשי מאסר, קנס שנע בין 5,000-25,000 ₪ וענישה נלווית.

שאלת ביטול ההרשעה

16. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדיון.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדיון, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

17. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

18. על הנאשם מוטל הנטל לשכנע שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי ולא די בהעלאת תרחיש תיאורטי שלפיו עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד (רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ

1439/13 קשת נ' מדינת ישראל (4.3.13); רע"פ 8627/12 הנסב נ' מדינת ישראל (31.12.12).

19. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי אין הצדקה להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדיון.

הנאשם נותן את הדין על ריבוי עבירות שנמשכו על פני תקופה. אמנם הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירה והסיר את המחדל באופן שלאחר ביצוע העבירות עבר את ההכשרה הדרושה וכיום הוא טכנאי גז מוסמך. ועם זאת לא שוכנעתי כי הרשעה תפגע בשיקומו של הנאשם או יגרם לו נזק קונקרטי כזה המצדיק ביטול ההרשעה.

20. העובדה שהנאשם הוא טכנאי גז מוסמך, אינה מלמדת כי בעקבות הרשעתו בתיק זה זו יאבד הנאשם את רישיונו, או את פרנסתו. לא הוצגה ולו ראשית ראיה שיש בה כדי ללמד על נזק קונקרטי שצפוי כתוצאה מהרשעה.

דבר ידוע הוא כי הרשעה פלילית, כל הרשעה, עלולה במהלך חייו של אדם לפגוע בו בצורה זו או אחרת, לרבות להגבילו ביכולות התעסוקה, ואף על פי כן, הכלל הוא כאמור הרשעה, ורק במקרים חריגים ניתן להימנע ממנה.

21. בנסיבות אלו לא מצאתי כי מתקיים החריג לכלל המצדיק את העדפת השיקול האינדיבידואלי על פני האינטרס הציבורי, לא שוכנעתי כי קיים פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי החברתי הכללי.

הרשעת הנאשם תישאר על כנה.

שיקולים בגזירת עונשו של הנאשם

22. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום. הנאשם כאמור בתסקיר אינו רואה צורך בקשר טיפולי, ושירות המבחן לא המליץ על העמדתו במבחן.

23. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות.
- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו, את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי הנאשם ובא כוחו, כמו גם בתסקיר שירות המבחן. את מצבו המשפחתי והכלכלי. את היותו תומך באשתו על רקע מצבה הרפואי ואת תפקידו המרכזי בתא המשפחתי הן מבחינת הפרנסה והן מבחינת הסיוע לאשתו ומעורבותו הרבה בגידול בנותיו ותחזוקת הבית.

- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, ערך חשבון נפש הבין והפנים את חומרת מעשיו, פעל לתיקון המצב על דרך הוצאת רישיון טכנאי גז מוסמך.
- לקחתי בחשבון את התרשמות שירות המבחן כי ההליך המשפטי היה מרתיע ומציב גבול.
- לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, כ- 5 שנים וכי לא נפתחו תיקים נוספים, על אף שהנאשם ממשיך ומתפרנס מאותו סוג של עבודה.

24. במכלול נתוניו של הנאשם, אני סבורה כי בזו הפעם מתאימה ענישה אשר תכלול מאסר מותנה, לצד ענישה חינוכית וכן התחייבות משמעותית, אשר יהיה בהם כדי לאזן את הענישה הכלכלית אשר תהא נמוכה. באשר להיקף השל"צ, בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולמטלות המשפחתיות הרבות הרובצות על כתפיו, מצאתי להסתפק בהיקף של"צ מצומצם יותר מזה אשר המליץ שירות המבחן.

עונשו של הנאשם

25. סיכומי של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים.

א. קנס בסך של 5,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.6.22.

ב. מאסר בן 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום לבל יעבור הנאשם עבירות על חוק הגז הפחמימי המעובה, תשפ"א 2020, או על תקנות הגז השונות.

ג. הנאשם יתחייב בפני על סך של 30,000 ₪ וזאת לבל יעבור עבירות על חוק הגז הפחמימי המעובה, תשפ"א 2020, או על תקנות הגז השונות תוך 3 שנים מהיום. במידה ולא יתחייב - יאסר למשך 20 יום.

ד. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 120 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע בעיריית רהט בבית ספר "שיח חמיס" בתפקידים של תחזוקה, ניקיון, צביעה וגיזום עצים.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט אדר ב' תשפ"ב, 22 מרץ 2022, במעמד הצדדים.